

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי ראובן הלוי ב"ר יעקב חיים הורוויץ זצ"ל
הגה"ק רבי מנחם מנדל ב"ר ברוך פנדיט זצ"ל
הרה"ק רבי שמואל אברהם אבא בהרה"ק ר' ברוך מויז'ניץ זצ"ל
הרה"ק רבי אברהם אבא בהרה"ק ר' יעקב ממעליץ זצ"ל
הרה"ק רבי מרדכי בהרה"ק ר' משה טווערסקי זצ"ל
הגאון רבי ירוחם פישל ב"ר אריה צבי פערלא זצ"ל

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

הבדוק - הא דתנן ובדק הימנו ולהלן עשרים אמה, איך צריך לחפור את כולך, אלא חופר אמה על אמה ומניח אמה שאינו חופר, ועושה כן עד שמגיע לסוף עשרים. ואותה אמה שהוא חופר צריך לחפור עד שמגיע לסלע, או לבתולה, שהיא קרקע שלא נחפרה מעולם.

המוציא את העפר ממקום הטומאה - מאותם האמות שהוא חופר. **אוכל בדמעו** - אם כהן הוא אוכל בתרומתו. לשון מלאכתך ודמעך לא תאחר (שמות כ"ב). ואע"ג דאיך כהנים רשאים לבדוק, שהרי הן מוזהרין על הטומאה, מכל מקום אי אתרמי כהן ובדק אינו אסור לאכול בתרומה היבא דלא אתחזק שם טומאה.

המפקח את הגל - של אבנים שנפל על האדם ומת, אם כהן הוא אינו אוכל בדמעו. דכיון דהוחזקה שם טומאה חיישינן דלמא תאחזק, ואפילו ספק חי ספק מת חיישינן.

משנתנו היא המשך המשנה הקודמת, והיא באה ללמד כיצד יש לבדוק את עשרים האמה לכל צד.

הבדוק את עשרים האמה לכל צד מהקבר האחרון, כמו שלמדנו במשנה הקודמת - **בדוק אמה על אמה** כלומר אינו צריך לחפור את כל עשרים האמה, אלא חופר אמה על אמה **ומניח אמה** ומדלג על אמה אחת, ואינו צריך לבדוק אותה, לפי שנהגו להניח רווח של אמה בין קבר לקבר, ועושה כך עד שהוא מגיע לעשרים אמה, ואמנם את אותה האמה שהוא בודק צריך לחפור בה לעומק **עד שהוא מגיע לסלע או לבתולה** עד שהוא מגיע לקרקע בתולה שלא נחפרה מעולם. **המוציא את העפר ממקום טמאה** היינו מאותה אמה שאותה הוא חופר ובדק שמא יש שם קבר, והמדובר קודם שגמר את הבדיקה - **אוכל בדמעו** כלומר אם הוא כהן מותר לו לאכול תרומה, 'בדמעו' מלשון 'מלאכתך ודמעך לא תאחר' (שמות כב, כח), ואע"פ שאין כהנים רשאים לבדוק קברים, שהרי הם מוזהרים על טומאת מתים, מכל מקום אם קרה שכהן בדק, מותר לו לאכול תרומה כל זמן שלא מצאו שם טומאה, ויש מפרשים שמותר לו לאכול תרומה מדומעת, היינו תרומה שהתערבבה בחולין ולא נתבטלה, אבל תרומה ממש אסור לכהן לאכול. **המפקח בגל** המפנה גל אבנים שנפל על אדם כדי להוציאו משם, ואין ידוע אם ימצאנו חי או מת, אזי אם מפנה האבנים הוא כהן - **אינו אוכל בדמעו** אסור לכהן לאכול תרומה, לפי שחוששים שמא מת האדם שנמצא תחת הגל ואותו כהן שמפנה את האבנים האהיל עליו, ואע"פ שאין חזקה שיש שם טומאה, מכל מקום דינה כאילו יש שם חזקה של טומאה, לפי שרוב הנמצאים תחת מפולת אבנים הם מתים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

משנתנו ממשיכה ללמד על הבדוק עשרים אמה מהקבר האחרון שמצא.

רבינו עובדיה מברטנורא

הִיָּה בּוֹדֵק עשרים אמה לכל צד מהקבר האחרון שמצא, כמו שלמדנו במשניות הקודמות, ותוך כדי הבדיקה **הִגִּיעַ לְנַחַל מַיִם, או לְשְׁלוּלִית** לתעלת מים, **או לְדֶרֶךְ הָרַבִּים** לדרך שהרבה אנשים הולכים בה - **מִפְּסִיק** את הבדיקה, ואינו צריך לבדוק עוד מעברם השני כדי להשלים לעשרים אמה, והטעם הוא לפי שאין דרך לקבור במקומות אלו, ויש מפרשים שמפסיק את הבדיקה בתוך מקומות אלו, אך צריך להמשיך לבדוק מעברם השני. **שְׂדֵה שְׁנֵהָרְגוּ בָּהּ הָרוּגִים** ועצמותיהם מפוזרות על פני השדה - **מְלַקֵּט עֵצִים עֵצִים, וְהִפֵּל טְהוֹר** ואין צורך ללקט איתם גם את העפר שמתחתיהם (תבוסה), לפי שאין להם 'תבוסה', ואף אין צורך לבדוק עשרים אמה מסביב מחשש לשכונת קברות. **הַמְּפִיָּה קִבְרוֹ מֵתוֹךְ שְׂדֵהוּ** כגון שהיה קבר מחוץ לשדהו, ולאחר זמן נפחת הקבר ונשבר ונכנס לתוך השדה, ורוצה לפנותו משם - **מְלַקֵּט עֵצִים עֵצִים, וְהִפֵּל טְהוֹר** כלומר מותר לפנותו גם ללא העפר שתחת המת, לפי שאין לו תבוסה. **בּוֹר שְׁמֵטִילִים** שמשליכים **לְתוֹכוֹ נִפְלִים או הָרוּגִים** באקראי, ולא שקברו אותם שם - **מְלַקֵּט עֵצִים עֵצִים, וְהִפֵּל טְהוֹר** גם ללא העפר שמתחתם, לפי שאין להם תבוסה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: אִם הִתְקִינוּ לְקַבֵּר מֵתַחֲלָה** אם הכינו את הבור מלכתחילה כדי שישמש כקבר לקבור שם מת - **יֵשׁ לוֹ תְּבוּסָה** אע"פ שעכשיו הטילו לתוכו נפלים, או הרוגים שלא לשם קבורה, מכל מקום יש לו תבוסה, והבא לפנותם מהבור צריך ליטול אותם עם עפר תבוסתם, כמו שביארנו לעיל.

היה בודק - להשלים עשרים אמה.
לנחל - נהר.

לשלולית - אמות המים שמחלקת שלל
לאגפיה שאמות אחרות של מים שותות
ממנה.

או לדרך הרבים - שאין קוברים בה את
המת.

מפסיק - ואינו בודק עוד להשלים עשרים
אמה.

והפל טהור - ואין להם תפוסה. אלא מלקט
העצמות בלבד ואין צריך ליטול יותר.

רבי שמעון אומר כו' - ואין הלכה כרבי
שמעון.